

păcate. ceea ce nu apare ca generic uman, pe tema nerecunoștinței copiilor, în piesa marelui brit, aici, la Claude Bonnefoy, rămîne o simplă moralitate. Ce-i lipsește autorului modern, dincolo de subiect și de ambiție, și chiar de inteligență, pe care o depistăm în calitatea întreprinderii sale? Forța și înălțimea spirituală a Celuilalt, credem, și cu atât mai vădite ne apar aceste lipsuri, cu cât a îndrăznit să-i împrumute subiectul.

Cazul lui Claude Bonnefoy ne aduce aminte de rezerva pe care Goethe o făcea pentru o eventuală imitație a lui Shakespeare, spunindu-i lui Eckermann: „Shakespeare ne înfățișează pe o tipsie de argint niște mere de aur. A-l imita înseamnă a-i împrumuta tipsia de argint, dar pentru a înfățișa pe ea niște car-tofi“.

În rolul tatălui, cu totul exterior și foarte afectat, Gheorghe Cozorici. El a declamat excesiv teatral, clamoros, așa zice; un moment am crezut că parodiază un personaj romantic. Doar într-o scenă din final, în care îl înfățișează pe

muribund, este mai natural. Actorul se va fi gândit, poate, că personajul însuși este superficial și teatral, dar asta nu înseamnă că trebuia să ajungă să se identifice cu el (asta a fost primejdia care a pîndit naturalismul), ci să lasă sugerată o distanță între cel ce joacă și cel jucat.

Margareta Pogonat, în triplul rol al stăpînei cabanei și al celor două fiice, credem că a fost greșit distribuită de regizor, căci, temperamental, și în genere, biopsihic actriței îi lipsesc datele personajelor pe care le interpretează. De altfel, în privința regizorului, Constantin Popa, după ce am privit cu atenție jocul actorilor, a rămas să conchidem, că limita creației sale s-a oprit doar la distribuție.

În fine, al treilea personaj, Slujitorul, a fost interpretat de Vasile Nițulescu, singurul viu, adevărat, și neafectat, vrea clipă, că evoluează între două fantoze — iată actorul!

Constantin RADU-MARIA

„Rampă“, acum 50 de ani septembrie 1931

Vilegiatura s-a sfîrșit! Ioan Massoff, în reportajul de sezon, aruncă pri-viri în curțile gospodinelor, unde fierb cazane cu magiun și bulion, unde se pun murături la borcan...

● O piesă din alte vremi, *Chemarea codrului* de G. Diamandi, redeșteaptă în în memorie seri de teatru de la începutul veacului, cînd literatura cu haiduci dădea în floare. Meșterul Paul Gusty priveghează noua serie de actori ai Naționalului: Marioara Zimniceanu, Cleo Pan, A. Pop Marțian. ● La „Alhambra“, N. Kirițescu, N. Vlădoianu și Nicușor Constantinescu au scris revista *Bonsoar*, „Alhambra“! pentru Marilena Bodescu, Sily Vasiliu, Aurel Munteanu etc. Se repetă „în secret“. Să nu fure concurența... poantele. ● Deocamdată în matineu, venerabilul Iancu

Brezeanu va toasta pentru „dama bună“, Coana Joițica. A rămas singurul din distribuția strunită de Caragiale alături de... actuali și viitori „mari“: Mița Filotti, N. Sorescu, Ion Manu, A. Athanasescu. ● Din cușca suflerului: În magazinul de mărunțișuri „La doi măgari“ (lîngă sala Eforie), intră Puiu Iancovescu și întrebă pe patron: — Domnule, asocia-tul dumitale nu e aici? — Eu îmi conduc singur magazinul. — Ei, cum se poate? Atunci de ce scrie pe firmă „La doi măgari“?! ● Directorul Operei Române, George Georgescu, repetă *Fidelio* și are aproape gata pentru gongul inaugural *Cneazul Igor* de Borodin. ● Ultimele spectacole ale „Cărăbușului“ cu *In draci!*, revista lui N. Kirițescu. Apoi... lungul turneu de iarnă. Nea Costică va duce prin provin-

cie și „numărul de senza-ție“, cei 20 de dansatori negri. „De 'oț!“ precizează inocent răsfațatul director al scenei din str. Academiei, ● Maria Ventura, vorbind „despre ea și despre alții“, arată motivul pentru care a deschis tea-trul său: „Sunt bucureșteancă. Imi sunt dragi bucureștenii, cu toate lip-surile lor, pentru poezie și pitorescul atât de deosebite de cele ale orașelor din Occident“. ● Asociația dramatică Bulandra-Iancovescu - Maximilian - Storin (I. Manolescu se întorsese la Național) promite *Adevărul gol golut*. Farsa lui P. Veber va face serie prin actorii V. Maximilian, I. Iancovescu, I. Talianu, F. Etterle. ● În urma examenului de admitere la conservatorul dramatic (profesorii — să tot faci teatru! — Ion Livescu, Lucia Sturdza Bulandra, Ion Manolescu, N. Soreanu, M. Filotti), un singur „nume“: Ninetta Gustă.

I.N.